

IN THE WOODS

DORPSHUIS DE FURS

Brian Webb & Amy Correia

Saturday 13 Oct 2012

Brian Webb was een veelbelovende singer- songwriter toen hij in de begindagen van In the Woods ons podium twee keer met een bezoek vereerde. Omstandigheden van velerlei aard waren reden dat de carrière een periode “on hold”, heeft gestaan. Zijn optredens in april 2011, deden smaken naar meer. Brian Webb’s carrière begon in de metro hallen van Boston alwaar hij jarenlang met zijn gitaar en zijn hond de passanten van een muzikale noot voorzag. Hij verdiende er een leuke boterham aan met giften en de verkoop van zijn zelf uit gebrachte cd’s. Tevens resulteerde ze in zijn eerste optredens in de zeer levendige singer-songwriter scene van Boston . Muzikaal laveert Brian zich door een keur aan muziekstijlen, folk, country, blues, pop, en ook een flinke dosis soul. Hij schrijft poëtische liedjes die soms doen denken aan Leonard Cohen songs. Muzikaal horen we raakvlakken met Jeff Buckley , Jackson Browne en Slaid Cleaves. Afgelopen jaar speelde Brian Webb exclusief een prachtige set op het Blue Highways festival ter promotie van zijn laatste cd Strange Way To Grieve. Een prachtig album dat warm, weelderig en soulvol en zelfs een beetje gospelachtig klinkt. Eind september komt er een nieuw album uit dat de naam Brian Webb & The Sum Of Our Histories gaat heten. Op deze tour wordt Brian begeleid door singer-songwriter en multi-instrumentaliste Amy Correia.

http://youtu.be/KiyNc_bubAg

“When excellence meets common sense and the love for music and people”.

Deze lange titel vat de avond met Brian en Amy goed samen. Voor Brian was het de derde keer bij In the Woods. De eerste keer met Shannon Lyon en Bart Jan Baartmans in 2003 en solo in 2004. Beide keren hadden indruk gemaakt en waren reden om hem weer uit te nodigen. Zijn terugkeer overtrof onze stoutste verwachtingen. Brian had lange tijd niet opgetreden als gevolg van een nare periode in zijn leven. Iets wat zijn weerslag vond in het prachtige nummer "Minnesota". De schoonheid van deze staat wordt onderschat, dit kan ik uit eigen ervaring met u delen. Er zijn er overigens meer die dit hebben ontdekt. Wat te denken van "On a bus to St Cloud", van Gretchen Peters?

Voor Amy was het de eerste keer overseas en ze dronk alle indrukken gretig in. Het was geenszins te merken dat beiden voor deze tour niet eerder hadden samengewerkt. Een last minute actie toen bleek dat Rose Polenzani door omstandigheden Brian niet op deze tour kon vergezellen. Er was chemie tussen beiden, iets wat zich ook buiten het podium afspeelde. Ze zeiden over elkaar dat ze zoveel praten. Wij konden constateren dat ze niet voor elkaar onder deden.

Een podium gevuld met een indrukwekkend arsenaal aan instrumenten te weten: een acoustic guitar, banjo, electric guitar, cigar box guitar, harmonica, percussie en een harmonium, roept hoge verwachtingen op, die beiden volledig waar maakten. De stem van Brian is stevig en in staat tot gevoelige ballads, ruig werk en met falsetto heeft hij ook geen enkele moeite. Prachtig snarenwerk en het gebruik van de banjo als percussie instrument was een mooie aanvulling. Ook het podium van In the Woods fungeerde voor beiden regelmatig als percussie instrument. Amy haar stem vloeiende prachtig samen met die van Brian in de close harmonies. Waarbij zelfs Emmylou en Gram even om de hoek kwamen. Terwijl in haar solo voordrachten haar ruigere kant en daarbij horende stemgeluid domineerde. Vleugjes Bonnie Raitt en in haar gospelvoordracht zagen we Mahalia Jackson goedkeurend meekijken. "On second thought" liet haar jazzy kant zien. Een veelzijdige artieste. En wat hadden ze het samen naar hun zin, niet alleen muzikaal maar ook qua humor klikte het. Een inkijkje in hun jeugd van het spelen door Brian met de Barbies van zijn zussen tot het kijken naar de "corny" familie shows van The Osmonds, waarover Amy bekende dat ze toen verliefd was op Donny. Prachtige eigen songs en het lef twee moeilijke covers van Cohen en Waits een eigen gezicht te geven tekent deze twee rasartiesten. Toen ze na een staande ovatie terugkeerden, speelde Brian op verzoek van één van onze trouwe bezoekers een nummer, wat hij in 2004 bij ons voor het laatst had gespeeld. Menig artiest durft het niet aan om zich zo kwetsbaar op te stellen. Brian doet zijn uiterste best, zo gespannen als een lier. Hulde! Na een lange toegift werden ze wederom onthaald met een staande ovatie. Drijfnaat van het zweet, volgens Amy "het zweet des aanschijns" een inside joke naar aanleiding van een discussie onderling over de "Tien geboden", moesten beiden even op adem komen in de kleedkamer, alvorens over te gaan tot het uitdelen van handtekeningen. Nog een bordje andijvie stampot als after show dinner en we konden ons weer richten met onze gasten op gesprekken over zaken die ons allen bezig houden. Want naast muzikanten hebben we mensen ontmoet met een brede belangstelling en interesse in de ander. "People 's people"!

1. Jerome

2. The Awful Grace Of God

3.45

4. Bird On A Wire [Leonard Cohen]

5. Down Home
6. New Orleans
7. Minnesota
8. O Lord [Amy Correia] **
9. Joshua
10. Come On – The Gathering

1. Run Love
2. Strange Way To Grieve
3. Love Come Quick
4. Martha
5. On Second Thought [Amy Correia] **
6. Wide Eyed
7. Lucinda [Tom Waits]
8. Long Way To Go
9. Wrestle The Ground
10. Shame
11. Changed

All tracks by Brian Webb except where noted.

Brian Webb | vocals, acoustic guitar, banjo, electric guitar, cigar box guitar, harmonica, percussion, harmony vocals

Amy Correia | harmony vocals, harmonium, acoustic guitar, banjo, percussion, lead vocals **